

-***-

SENTÈNCIA 12-02 DE 9 DE MAIG DE 2002

Ponent: M.I. Sr. Yves PICOD

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el M. I. Tribunal de Corts per sentència de data 14 de setembre de 2001, condemna l'acusada Anna Mª D.M. com a responsable penal en el concepte d'autora del delictes major de lesions per imprudència a la pena d'AMONESTACIÓ PRIVADA i pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil la condemna a indemnitzar solidàriament amb la Companyia d'Assegurances La Financera al perjudicat Sr. Francesc M.J. en la quantitat de 1.800.000 pessetes (10.818,22 Euros) i a la Caixa Andorrana de Seguretat Social en la quantitat de 727.089 pessetes (4.369,89 Euros), corresponent ambdues quantitats al 75% de les indemnitzacions fixades.

Deixa pel període d'execució de sentència la fixada de la ITT corresponent a Francesc M.J., i es fa expressa reserva d'accions a la Caixa Andorrana de Seguretat Social per les possibles despeses futures.

II.-RESULTANT: Que la sentència es recolza en els següents fets: "Que en data 23 de juliol de 1998, vers les 10'15 hores, la processada Anna Maria D.M., nascuda el 20 d'agost de 1952, de nacionalitat andorrana i sense antecedents penals, circulava per la carretera general núm. 3 en direcció Escaldes vers la Massana, conduint el vehicle de la seva propietat marca Volkswagen Golf VR6 matrícula AND. B.4150, assegurat a la companyia d'assegurances La Financera, i en arribar a l'encreuament amb la carretera secundària núm. 310 que duu a Anyós s'incorporà amb intencions de dirigir-se vers aquesta Vila, trobant-se en la mateixa intersecció i amb un canvi de rasant, estacionat al marge dret de la calçada el vehicle tipus furgoneta, marca Renault, model Tràfic, matrícula AND. D. 0508, propietat de Francesc M.R., que es trobava realitzant tasques de manteniment de les senyals de publicacions i llocs turístics existents en la carretera, per la qual cosa

la processada es desplaça vers l'esquerra per tal de sobrepassar la dita furgoneta i tot just quan es trobava ja en paral·lel a la seva alçada atropellà al fill de l'anterior, Sr. Francesc M.J., que creuava la calçada de dreta a esquerra sortint de la part del davant. Francesc M.J. resultà amb lesions amb un temps de curació superior a tres mesos, consistents en contusió lumbar dreta, possible lesió condral femoro-patelar dreta, subluxació del V dit del peu dret i tenosinovitis del flexor llarg del polze dret segons informe mèdic legal."

III.-RESULTANT: Que la defensa de Francesc M.J., va interposar recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència, sol·licitant la revocació de la mateixa en el sentit, en primer lloc, de condemnar Anna Mª D.M., com autora del delictes de l'article 197 del CP, (al 100% de la culpa de l'accident) a una pena de 1 mes de presó condicional i 200.000.- pts de multa. Subratlla les contradiccions de la sentència per establir una corresponsabilitat que en realitat no existeix.

En segon lloc manifesta no estar d'acord amb el quantum indemnitzador de la sentència, reclamant:

- Per la ITT, a raó de 154 dies de baixa, la suma de 8.106.- euros (1.351.163.-pts).

- Pel Pretium Doloris, la suma de 10.217,20.- euros (1.700.000.- pts).

- Pel perjudici de Lleure, un total de 5.108,60.- euros (850.000.- pts).

- Per la incapacitat permanent o seqüeles, la suma de 11.200.- euros (2.000.000.- pts).

- Pel perjudici estètic la suma de 3.000.- euros (500.000.- pts).

IV.-RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal s'adhereix al recurs, únicament pel que respecta el 100% de culpa per part d'Anna Mª D.M., no demanant però cap modificació de la pena imposada pel Tribunal de Corts al considerar-la correcta, compte tingut de les circumstàncies del cas i de la levíssima imprudència comesa per l'autora.

Pel que respecta la responsabilitat civil ho deixa a criteri del Tribunal.

V.- RESULTANT: Que per la seva part la defensa d'Anna Mª D.M. i de la Cia. Financera d'Assegurances s'oposa als recursos presentats i demana la confirmació de la sentència recorreguda al considerar-la ajustada a dret.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que per apreciar la responsabilitat penal i civil, el Tribunal de Corts pren en consideració, d'una part, el fet que la processada circulés sense prestar tota l'atenció requerida que cal exigir als conductors de vehicles de motor com en circumstàncies del present cas i, d'altra part, de manera menys important, la conducta del lesionat al creuar la calçada sortint per la part davantera de la furgoneta.

El perjudicat i el Ministeri Fiscal posen de relleu les contradiccions dels Resultants i Considerants de la sentència del Tribunal de Corts entre l'apreciació dels fets i les conclusions que es deriven dels mateixos, donat que queda provada per la resolució judicial recorreguda que el perjudicat creuava la carretera i no que sortia de la part davantera de la furgoneta.

Per altra part, el Ministeri Fiscal insisteix en el fet que la furgoneta estava situada en un lloc on es canviaven els rètols indicadors, és a dir en un lloc on es treballava en la carretera.

Però com ho sosté la defensa d'Anna Mª D.M. el perjudicat no va extremar totes les precaucions per a evitar l'accident.

És manifest que aquest s'ha produït com a conseqüència d'una conjunció de faltes, no obstant de nivell incomparable. D'una part, la conductora ha mancat al seu deure objectiu de cura per anticipar el que era fàcilment previsible i evitable en aquestes circumstàncies específiques: maniobra d'avançament, presència d'operaris treballant al voltant del vehicle. D'altra banda l'absència d'excés de velocitat per part de la conductora i les circumstàncies pròpies de l'accident demostren l'existència d'una negligència, malgrat sigui lleugera per part del perjudicat, consistent en no extremar totes les precaucions útils per poder treballar amb total seguretat en la calçada.

De totes maneres, no es poden posar en equivalència les obligacions de diligència d'un conductor avançant un vehicle i exposant les vides dels tercers i per altra banda les obligacions d'un vianant que en un moment donat no va ser conscient del perill per la seva vida o per la seva integritat física.

Per consegüent, si la pena pronunciada es pot considerar com proporcionada a les circumstàncies del fet (absència d'excés de velocitat, obres en la calçada) i a la

personalitat de l'acusada d'acord amb el que disposa l'article 53 del Codi Penal, la repartició de responsabilitat civil ha de ser modificada i s'ha d'atribuir el 90% a la conductora i el 10% al perjudicat per restablir un equilibri més equitatiu.

II.-CONSIDERANT: Que per apreciar el perjudici de lleure el Tribunal de Corts ha pres en consideració la dificultat del perjudicat per a la pràctica esportiva. La valoració en 1/7 del perit així com la fixació d'aquest perjudici en la quantitat de 150.000.- pts (901,52 Euros) és proporcionada i justa.

III.-CONSIDERANT: Que de la mateixa manera el perjudici estètic valorat com a mínim amb un 0,5/7 pel peritatge mèdic, ha estat fixat de manera suficient i generosa a la quantitat de 150.000.- pts (901,52 Euros).

En el present cas com en el precedent, la valoració proposada per la part recurrent no pren en consideració la jurisprudència habitual dels Tribunals andorrans i dels països veïns.

IV.-CONSIDERANT: Que el Pretium Doloris ha estat avaluat de manera adequada i ajustada a les constatacions del metge forense, en la quantitat de 600.000.- pts. Els arguments desenvolupats pel recurrent per justificar un augment de la valoració del metge forense (3/7) són totalment aliens a la natura d'aquest perjudici relacionat únicament amb el preu del dolor. D'altra part els Tribunals no poden entrar en les consideracions subjectives llargament enunciades pel recurrent.

V.-CONSIDERANT: Que per avaluar la incapacitat permanent parcial, el Tribunal de Corts ha pres en consideració el seu grau (10%), la seva repercussió laboral de 2/7, sense mencionar l'edat del perjudicat en el moment de l'accident (22 anys). No obstant si bé la quantitat fixada (1.500.000.- pts = 9015,18 Euros) s'adiu amb la línia jurisprudencial dels Tribunals andorrans, un augment a 1.700.000.- pts = 10.217,21 Euros permetria integrar de manera més ajustada els tres criteris mencionats.

VI.- CONSIDERANT: Finalment que per apreciar la incapacitat temporal de treball, el Tribunal de Corts ha deixat, de manera justificada, pel període d'execució de sentència aquesta avaluació, als efectes que es puguin

aportar tots els documents particulars i de la CASS que permetin acreditar la demanda d'indemnització.

VII.-CONSIDERANT: Que per aquestes raons s'ha d'estimar parcialment el recurs d'apel·lació deduït en interès de Francesc M.J., al qual s'adherí el Ministeri fiscal, havent-se de declarar d'ofici les despeses processals causades pel recurs.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Estimar parcialment els recursos d'apel·lació interposats per Francesc M.J. i pel MINISTERI FISCAL, contra la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 14 de setembre de 2001, en la causa núm. 166-2/99, de la forma següent:

a) Es confirma la condemna penal pronunciada per la sentència recorreguda.

b) Es modifica el coeficient de repartició de la responsabilitat civil, fixant-se el 90% a càrrec d'Anna Mª D.M., i el 10% a càrrec de Francesc M.J.

c) Es modifica l'avaluació de la indemnització corresponent a la incapacitat parcial permanent, que queda fixada en la suma de 10.217,21.- Euros (1.700.000.- pts).

d) Es confirma la resta de pronunciaments de la sentència.

2.- Es declaren d'ofici les costes processals causades pel recurs.

3.- Retorni's la causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.